

лесно могат да познаятъ нѣкого изъ насъ и да го предадатъ; но моите другари бѣха изъ числото на ония хора, които искатъ да са работи много, а да са не жертвова нищо. Моите другари са бѣха научиле да глѣдатъ равнодушно, когато ни кодатъ турците, а боеха са да заколатъ баремъ единъ отъ тие турци! Разбира са, че азъ трѣбаше да са сжгласа съ другарите си, за да не кажатъ, че работа на своя глава и по своя воля. Когато оставихме кадишгиятъ конакъ, то излѣзохме на полето, раздѣлихме плячката и раздѣлихме са. Азъ и Стоянъ отидохме въ гората и скрихме са на едно твърде тайно мѣсто. Когато другарите ни оставиха, то ние имъ зарѣчахме да прататъ Славе, за да ни донесе хлѣбъ. Чѣкахме день, чѣкахме два, чѣкахме три — нѣма ни Славе, ни дяволете! На четвъртиятъ день отидохме да търсиме хлѣбъ при едни козаре, които ни разказаха, че нашите другари сж изловени. Изловени сичките! Най-напредъ уловили Кира (?), който издалъ и другарите си. Азъ и до сега още не мога да са начуда, какъ подобни юнаци сж са предале въ рѣцете на неприятелите ни? „Че не можа ли баремъ единъ изъ тѣхъ да умре, като юнакъ,“ си мислѣхъ азъ. Не ли ги бѣше срамъ да са предадатъ, като жени, въ къщата си? Мнозина изъ нашите бѣдни другари бѣха наистина юнаци, но тие сж мислили, че работата нѣма да са открие. Тие не сж знаале, че мой проклѣти Киро е изказалъ сичко даже преди да го хванатъ. Киро бѣше хванатъ отъ названциътъ, защото той вървѣлъ изъ градътъ безъ фенеръ, слѣдователно той е можалъ твърде лесно да са избави и да не